

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá rozšírená komora)

z 8. mája 2024*

„Prístup k dokumentom – Ochrana osobných údajov – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa príspevkov a výdavkov vyplatených členovi Parlamentu, ako aj miezd a príspevkov jeho parlamentných asistentov – Zamietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu súkromia a integrity jednotlivca – Článok 4 ods. 1 písm. b) a článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 – Ochrana oprávnených záujmov dotknutej osoby – Nevyhnutnosť poskytnutia osobných údajov na konkrétny účel vo verejnom záujme – Článok 9 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 2018/1725“

Vo veci T-375/22,

Luisa Izuzquiza, bydliskom v Berlíne (Nemecko),

Arne Semsrott, bydliskom v Berlíne,

Stefan Wehrmeyer, bydliskom v Berlíne,

v zastúpení: J. Pobjoy, BL,

žalobcovia,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: N. Lorenz a J.-C. Puffer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory M. van der Woude, sudcovia R. da Silva Passos (spravodajca), S. Gervasoni, N. Póltorak a T. Pynnä,

tajomník: A. Marghelis, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 5. októbra 2023,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Žalobcovia Luisa Izuzquiza, Arne Semsrott a Stefan Wehrmeyer sa svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ domáhajú zrušenia rozhodnutia Európskeho parlamentu č. A(2021) 10718C z 8. apríla 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým im bol zamietnutý prístup k dokumentom Parlamentu obsahujúcim informácie o príspevkoch, ktoré dostal Ioannis Lagos a jeho parlamentní asistenti.

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 I. Lagos sa po zvolení v Grécku 2. júla 2019 ujal funkcie poslanca Parlamentu.
- 3 Dňa 7. októbra 2020 Efeteio Athinon (Odvolací súd Atény, Grécko) odsúdil I. Lagosa na trest odňatia slobody v trvaní trinástich rokov a ôsmich mesiacov a na peňažný trest za príslušnosť k zločineckej skupine a jej vedenie, ako aj za dva menej závažné trestné činy.
- 4 Dňa 27. apríla 2021 Parlament na žiadosť gréckych orgánov zbavil I. Lagosa imunity. Následne ho zadržali belgické orgány a odovzdali ho gréckym orgánom. I. Lagos je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v Grécku.
- 5 Po odsúdení v trestnom konaní, zbavení imunity a uväznení sa I. Lagos nevzdal svojho mandátu európskeho poslanca. Takéto odsúdenie I. Lagosa nevedlo k oznámeniu gréckych orgánov Parlamentu v súvislosti so zánikom jeho mandátu.
- 6 Dňa 7. decembra 2021 žalobcovia na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) podali Parlamentu žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa I. Lagosa (ďalej len „pôvodná žiadosť“).
- 7 Vo svojej pôvodnej žiadosti žalobcovia požiadali o prístup ku všetkým dokumentom týkajúcim sa príspevkov priznaných I. Lagosovi od 7. októbra 2020 do 7. decembra 2021, t. j. po prvé cestovných náhrad, príspevkov na ubytovanie a s nimi súvisiacich náhrad, po druhé denných náhrad alebo „diét“, po tretie príspevku na všeobecné výdavky, ako aj náhrady výdavkov na odborné vzdelávanie v cudzích jazykoch a výdavkov na informatiku a po štvrté výdavkov spojených s platmi akreditovaných asistentov poslanca, ako aj miestnych asistentov poslanca.
- 8 Dokumenty, ku ktorým žalobcovia požadovali prístup, zahŕňali okrem iného: po prvé všetky žiadosti, všetky príjmové doklady, všetky vyúčtovania výdavkov, všetky cestovné lístky, všetky odpisy z počítačovej vzdialenosti, všetky faktúry alebo vyúčtovania, ktoré predložil I. Lagos a týkajú sa náhrad; po druhé všetky dokumenty spojené s náhradou príspevkov alebo týkajúce sa náhrady príspevkov, a po tretie všetku korešpondenciu s kanceláriou I. Lagosa vrátane internej korešpondencie a korešpondencie s tretími osobami v súvislosti s príspevkami, ako aj korešpondenciu s administratívnymi útvarmi Parlamentu.
- 9 Dňa 17. januára 2022 po výmene emailov s Parlamentom žalobcovia súhlasili s obmedzením rozsahu pôvodnej žiadosti na dokumenty z obdobia od 7. októbra 2020 do 7. marca 2021 (ďalej len „dotknuté obdobie“).

- 10 Parlament vo svojom rozhodnutí zo 4. februára 2022 (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“) odmietol poskytnúť žalobcom prístup k dokumentom, ktoré boli predmetom pôvodnej žiadosti.
- 11 Dňa 28. februára 2022 žalobcovia zaslali Parlamentu opakovanú žiadosť podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, v ktorej žiadali, aby Parlament prehodnotil svoje pôvodné rozhodnutie.
- 12 V napadnutom rozhodnutí Parlament informoval žalobcov, že vzhľadom na obmedzenie rozsahu pôvodnej žiadosti na dotknuté obdobie identifikoval dokumenty v týchto kategóriách: plat I. Lagosa, jeho diéty, náhrada jeho cestovných výdavkov, platy akreditovaných asistentov poslanca a miestnych asistentov, ako aj náhrada cestovných výdavkov jeho akreditovaných asistentov poslanca a miestnych asistentov. Parlament sa odvolal na článok 4 ods. 1 písm. b) a článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, ako aj na článok 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39), na základe čoho potvrdil svoje pôvodné rozhodnutie o zamietnutí prístupu žalobcov k požadovaným dokumentom.

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 13 Na návrh sudcu spravodajcu Všeobecný súd v rámci dokazovania podľa článku 91 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu nariadil Parlamentu, aby predložil úplnú kópiu dokumentov, ku ktorým bol zamietnutý prístup. Keďže Parlament tejto žiadosti nevyhovel, tieto dokumenty neboli v súlade s článkom 104 rokovacieho poriadku poskytnuté žalobcom.
- 14 Na pojednávaní žalobcovia vyhlásili, že na rozdiel od toho, čo uviedli v žalobe, zo svojich žalobných dôvodov a tvrdení berú späť svoje tvrdenie, že jedným z cieľov sledovaných ich žiadosťou o prístup k sporným dokumentom je prispieť k tomu, aby verejnosť pochopila pravidlá Parlamentu týkajúce sa procesu zbavenia poslaneckej imunity. Toto vyhlásenie žalobcov bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.
- 15 Žalobcovia v podstate navrhujú, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.
- 16 Parlament navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zamietol žalobu,
 - uložil žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

- 17 Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725 a druhý, uvádzaný subsidiárne, na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.

A. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725

- 18 Žalobcovia sa domnievajú, že článok 9 ods. 1 nariadenia 2018/1725 ukladá Všeobecnému súdu povinnosť „vyvážiť... rôzne protichodné záujmy“ s cieľom určiť, či je „primerané“ poskytnutie osobných údajov, aj keby sa zistilo narušenie legitímneho záujmu. Podľa žalobcov nestačí, aby sa inštitúcia domnievala, že existujú dôvody domnievať sa, že predmetné poskytnutie by mohlo narušiť oprávnené záujmy dotknutej osoby. Zavedenie vyváženía v článku 9 ods. 1 nariadenia 2018/1725 v spojení s článkom 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 podľa nich zverilo Všeobecnému súdu väčšiu mieru voľnej úvahy, než má v rámci nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mím. vyd. 13/026, s. 102).
- 19 Žalobcovia tiež tvrdia, že Parlament zrejme nespochybňuje, že článok 9 ods. 1 nariadenia 2018/1725 výslovne vyžaduje vyváženía záujmov. Tento prvý žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí.
- 20 Prvá časť je založená na nesprávnom uplatnení podmienky nevyhnutnosti poskytnutia osobných údajov uvedených v dokumentoch, ktorých prístupnosť sa požaduje. V druhej časti žalobcovia tvrdia, že Parlament nesprávne dospel k záveru, že po zvážení rôznych protichodných záujmov v zmysle článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725 bolo vzhľadom na legitímne záujmy I. Lagosa a jeho asistentov neprimerané poskytnúť predmetné údaje.
- 21 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podľa článku 15 ods. 3 ZFEÚ má každý občan Európskej únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte právo na prístup k dokumentom inštitúcií Únie pri dodržaní zásad a podmienok stanovených v súlade s postupom stanoveným v článku 294 ZFEÚ. Nariadenie č. 1049/2001 podľa svojho odôvodnenia 1 vychádza z vôle vyjadrenej v článku 1 druhom odseku ZEÚ, ktorý bol vložený Amsterdamskou zmluvou, otvoriť novú etapu v procese utvárania čoraz užšieho spojenectva medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanovi. Ako pripomína odôvodnenie 2 uvedeného nariadenia, právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií je spojené s demokratickou povahou týchto inštitúcií (pozri rozsudok z 15. júla 2015, Dennekamp/Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 22 Okrem toho treba pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 inštitúcie Únie odmietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana súkromia a integrity jednotlivca, najmä v súlade s právnymi predpismi Únie týkajúcimi sa ochrany osobných údajov.
- 23 Podľa judikatúry z toho vyplýva, že ak je cieľom žiadosti získať prístup k osobným údajom, v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia 2018/1725 sa v plnej miere uplatnia ustanovenia tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2015, ClientEarth a PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, bod 44 a citovanú judikatúru).
- 24 Osobné údaje sa teda môžu preniesť tretej osobe na základe nariadenia č. 1049/2001 len vtedy, ak toto poskytnutie na jednej strane spĺňa podmienky stanovené v článku 9 ods. 1 písm. a) alebo b) nariadenia 2018/1725 a na druhej strane predstavuje zákonné spracovanie v súlade s požiadavkami článku 5 toho istého nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. októbra 2014, Strack/Komisia, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, bod 104).

- 25 V tejto súvislosti podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725 sa osobné údaje prenášajú príjemcom usadeným v Únii, ktorí nie sú inštitúciami ani orgánmi Únie, len vtedy, ak príjemca preukáže, že je potrebné prenášať tieto údaje na konkrétny účel vo verejnom záujme, a prevádzkovateľ v prípade, že existuje dôvod predpokladať, že by mohli byť dotknuté oprávnené záujmy dotknutej osoby, po preukázateľnom zvážení rôznych protichodných záujmov preukáže, že je vhodné prenášať osobné údaje na tento konkrétny účel.
- 26 Zo samotného znenia článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725 teda vyplýva, že toto ustanovenie podmieňuje poskytnutie osobných údajov splnením viacerých kumulatívnych podmienok.
- 27 Podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725, ako ho vyložil súd Únie, preukázanie nevyhnutnosti poskytnutia osobných údajov na konkrétny účel vo verejnom záujme prislúcha v prvom rade žiadateľovi o prístup. Na splnenie tejto podmienky je potrebné preukázať, že poskytnutie osobných údajov je najvhodnejším opatrením spomedzi ostatných možných opatrení na dosiahnutie cieľa sledovaného žiadateľom a že je primerané tomuto cieľu, čo vyžaduje, aby žiadateľ predložil výslovné a legitímne odôvodnenie [pozri rozsudok z 19. septembra 2018, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (prístav Brest)/Komisia*, T-39/17, neuvverejnený, EU:T:2018:560, bod 42 a citovanú judikatúru]. Z toho vyplýva, že uplatnenie podmienky spočívajúcej v preukázaní nevyhnutnosti poskytnutia osobných údajov na konkrétny účel vo verejnom záujme vedie k uznaniu existencie výnimky z pravidla stanoveného v článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, podľa ktorého žiadateľ nie je povinný odôvodňovať svoju žiadosť o prístup (rozsudky z 15. júla 2015, *Dennekamp/Parlament*, T-115/13, EU:T:2015:497, bod 55, a zo 6. apríla 2022, *Saure/Komisia*, T-506/21, neuvverejnený, EU:T:2022:225, bod 25).
- 28 Len vtedy, ak sa to preukáže, potom dotknutej inštitúcii prislúcha overiť, či neexistuje nijaký dôvod domnievať sa, že dotknuté poskytnutie by mohlo narušiť legitímne záujmy dotknutej osoby, a v takom prípade preukázateľne vyvážiť rôzne protichodné záujmy s cieľom posúdiť primeranosť požadovaného poskytnutia osobných údajov (pozri rozsudok zo 16. júla 2015, *ClientEarth a PAN Europe/EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, bod 47 a citovanú judikatúru).
- 29 Argumentáciu žalobcov v rámci tohto prvého žalobného dôvodu treba preskúmať práve s prihliadnutím na tieto úvahy.

1. O prvej časti založenej na nesprávnom uplatnení podmienky nevyhnutnosti poskytnutia osobných údajov uvedených v dokumentoch, ktorých zverejnenie sa požaduje

- 30 Žalobcovia sa v podstate domnievajú, že Parlament v napadnutom rozhodnutí dospel k nesprávnemu záveru, že poskytnutie osobných údajov nebolo nevyhnutné na konkrétny účel vo verejnom záujme v zmysle článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725. V prvom rade spochybňujú záver Parlamentu, podľa ktorého nepreukázali konkrétny verejný záujem na zverejnení požadovaných dokumentov týkajúcich sa výdavkov I. Lagosa.
- 31 V prvom rade žalobcovia tvrdia, že konkrétny verejný záujem ich žiadosti vyplýval z toho, že I. Lagos bol odsúdený za konkrétny a veľmi závažný trestný čin. Cieľom ich návrhu bolo zjednodušenie verejnej kontroly a vyvodenie väčšej zodpovednosti, pokiaľ ide o sumy, ktoré Parlament vyplatil I. Lagosovi, a výdavky, ktoré na neho vynaložil, za výnimočných okolností, keď bol I. Lagos odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní trinástich rokov a ôsmich mesiacov, ako aj na peňažný trest za závažné trestné činy. Žalobcovia sa domnievajú, že nejde o všeobecnú žiadosť

v prospech väčšej transparentnosti informácií týkajúcich sa výdavkov I. Lagosa alebo iných európskych poslancov vo všeobecnosti a že v tomto rozsahu sa ich žiadosť odlišuje od žiadosti, o ktorú išlo v rozsudku z 25. septembra 2018, Psara a i./Parlament (T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602).

- 32 V druhom rade okolnosť, že niektoré informácie (ako sú všeobecné číselné údaje týkajúce sa plátov vyplácaných európskym poslancom a podmienky náhrady cestovných výdavkov týchto poslancov) sú už verejne prístupné, čo je okolnosť, na ktorú sa odvoláva Parlament v napadnutom rozhodnutí, nezodpovedá podľa žalobcov osobitnému záujmu podanej žiadosti o prístup k dokumentom týkajúcim sa výdavkov I. Lagosa za osobitných okolností prípadu tohto poslanca, ktorý sa týkal prístupu k presným informáciám vzhľadom na mimoriadne okolnosti jeho závažného odsúdenia v trestnom konaní.
- 33 V treťom rade sa žalobcovia domnievajú, že Parlament nevysvetlil, ako by interné a externé kontroly uvedené v napadnutom rozhodnutí mohli fungovať za okolností, keď už bol poslanec Parlamentu počas svojho funkčného obdobia odsúdený za závažné trestné činy. Domnievajú sa, že tieto kontroly nie sú dostatočné na odhalenie prípadov, keď sú verejné finančné prostriedky pridelené poslancom a následne použité na trestnú činnosť alebo inú nezákonnú činnosť, zatiaľ čo finančná pomoc európskym poslancom sa musí použiť v rámci ich úradných funkcií. Žalobcovia dodávajú, že aj keď podľa ich názoru Parlamentu prislúcha preukázať, v čom sú tieto kontroly dostatočné, domnievajú sa, že zverejnenie požadovaných dokumentov by umožnilo podrobnejšie preskúmať, či sú predmetné kontroly prispôbené takým prípadom, o aký ide v prejednávanej veci.
- 34 Po štvrté žalobcovia tvrdia, že okolnosť, že I. Lagos zostal členom Parlamentu napriek svojmu odsúdeniu v trestnom konaní, nebráni legitímnemu verejnemu záujmu v prospech prístupu k požadovaným dokumentom. Domnievajú sa, že zverejnenie týchto dokumentov by umožnilo väčšiu transparentnosť a lepšie pochopenie spôsobu, akým boli finančné prostriedky pridelené I. Lagosovi a akým spôsobom ich použil v období po svojom odsúdení, ktoré predchádzalo konečnému rozhodnutiu o zbavení ho poslanskej imunity 27. apríla 2021. Žalobcovia sa domnievajú, že otázka, či bolo vhodné, aby I. Lagos naďalej dostával verejné finančné prostriedky, musí byť predmetom verejnej diskusie s vedomím, aké konkrétne prostriedky boli prijaté a na aký účel.
- 35 Parlament nesúhlasí s týmito tvrdeniami.
- 36 Najskôr v rozsahu, v akom žalobcovia pripúšťajú, že dokumenty, ktorých zverejnenie požadujú, obsahujú osobné údaje, treba najprv overiť, či s prihliadnutím na judikatúru citovaných v bode 27 vyššie si žalobcovia splnili povinnosť stanovenú v článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725, a to preukázať nevyhnutnosť poskytnutia uvedených údajov na konkrétny účel vo verejnom záujme.
- 37 V tejto súvislosti treba v prvom rade preskúmať, či sa účel uvádzaný žalobcami pre potreby poskytnutia dotknutých osobných údajov musí považovať za konkrétny účel vo verejnom záujme, a v druhom rade, či je požadované poskytnutie nevyhnutné, pokiaľ ide na jednej strane o I. Lagosa a na druhej strane o jeho parlamentných asistentov.

a) O existencii konkrétneho účelu vo verejnom záujme

- 38 Na úvod treba pripomenúť, že dokumenty, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o prístup, sa týkajú platu I. Lagosa, jeho diét, príspevku na všeobecné výdavky, náhrady cestovných výdavkov, plátov akreditovaných a miestnych asistentov poslanca a náhrad cestovných výdavkov týchto asistentov.
- 39 Okrem toho treba pripomenúť, že ako vyplýva zo štatútu poslancov Parlamentu [rozhodnutie Európskeho parlamentu 2005/684/ES, Euratom z 28. septembra 2005, ktorým sa prijíma štatút poslancov Európskeho parlamentu (Ú. v. EÚ L 262, 2005, s. 1), ďalej len „štatút poslancov“] a rozhodnutia predsedníctva Parlamentu 2009/C 159/01 z 19. mája a 9. júla 2008, ktorým sa uplatňujú vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov Európskeho parlamentu (Ú. v. EÚ C 159, 2009, s. 1), poslanci majú nárok na tieto príspevky a náhrady:
- príspevok stanovený v článku 10 štatútu poslancov vo výške 38,5 % základného platu sudcu Súdneho dvora Európskej únie; v článku 1 rozhodnutia 2009/C 159/01 sa stanovuje, že poslanci majú nárok na tento príspevok odo dňa svojho nástupu do funkcie až do posledného dňa mesiaca, v ktorom sa táto funkcia skončí,
 - náhrada výdavkov podľa článku 20 ods. 1 štatútu poslancov vzniknutých v rámci výkonu mandátu; odsek 2 tohto ustanovenia stanovuje, že v prípade ciest na pracoviská a z pracovísk a iných služobných ciest Parlament nahrádza skutočne vynaložené náklady, zatiaľ čo podľa odseku 3 toho istého článku možno náhradu ostatných všeobecných nákladov spojených s mandátom uskutočniť prostredníctvom paušálnej sumy, v tejto súvislosti:
 - v článku 11 rozhodnutia 2009/C 159/01 sa stanovuje, že cestovné výdavky sa nahrádzajú na základe potvrdenia o prítomnosti a po predložení príslušných cestovných dokladov a prípadne ďalších podporných dokladov,
 - článok 24 rozhodnutia 2009/C 159/01 stanovuje diéty za každý deň prítomnosti na pracovisku alebo v mieste zasadania na jednej strane a na schôdzi výboru alebo iného orgánu vnútroštátneho parlamentu na strane druhej, ktorá sa koná mimo miesta bydliska poslancov; v oboch týchto prípadoch musí byť prítomnosť poslanca na danom mieste riadne potvrdená; ak sa úradná činnosť vykonáva na území Únie, poslanci dostávajú paušálny príspevok,
 - príspevok na všeobecné výdavky vo forme paušálnej sumy v súlade s článkami 25 a 28 rozhodnutia 2009/C 159/01; tento príspevok je určený na pokrytie výdavkov vyplývajúcich z ich parlamentných činností, najmä výdavkov na správu a údržbu kancelárie, kancelárske potreby a dokumenty, náklady na kancelárske vybavenie, reprezentačné činnosti a administratívne výdavky,
 - náhrada podľa článku 21 štatútu poslancov, skutočne vynaložených výdavkov na zamestnanie svojich osobných spolupracovníkov; článok 33 rozhodnutia 2009/C 159/01 stanovuje, že možno uhradiť len výdavky zodpovedajúce výpomoci, ktorá je nevyhnutná a priamo spojená s výkonom poslanskeho mandátu poslanca, pričom výdavky súvisiace so súkromným životom poslanca nemôžu byť v žiadnom prípade uhradené.

- 40 V tejto súvislosti treba spresniť, že nevyhnutnosť poskytnutia osobných údajov môže spočívať vo všeobecnom ciele, akým je právo verejnosti na informácie o správaní členov Parlamentu pri výkone ich funkcií, čím nie je dotknutá skutočnosť, že jedine to, že žalobcovia preukážu vhodnosť a primeranosť vo vzťahu k sledovaným cieľom žiadosti o zverejnenie osobných údajov, by Všeobecnému súdu umožnilo overiť nevyhnutnosť v zmysle článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. septembra 2018, Psara a i./Parlament, T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602, bod 92 a citovanú judikatúru).
- 41 Ako bolo uvedené v bodoch 31 až 34 vyššie a ako potvrdili účastníci konania na pojednávaní, cieľ uvedený žalobcami na účely poskytnutia predmetných dokumentov spočíval v podstate v tom, aby spoznali konkrétne sumy, ktoré Parlament priznal I. Lagosovi počas dotknutého obdobia, a spôsob, akým boli tieto sumy použité, s cieľom uľahčiť verejnú kontrolu a dosiahnuť väčšiu zodpovednosť vzhľadom na osobitnú situáciu I. Lagosa. Žalobcovia sa domnievali, že tento účel prispeje k transparentnosti, pokiaľ ide o spôsob, akým sa vynakladajú peniaze daňovníkov, a najmä umožní občanom pochopiť, či tieto náhrady priamo alebo nepriamo prispeli k financovaniu alebo páchaniu trestnej alebo nezákonnej činnosti, ktorej sa dopustil I. Lagos, alebo či mu umožnili vyhnúť sa dodržiavaniu súdneho rozhodnutia členského štátu Únie.
- 42 Okrem skutočnosti, že nevyhnutnosť poskytnutia osobných údajov môže vychádzať zo všeobecného účelu, ako bolo pripomenuté v bode 40 vyššie, v prejednávanej veci – na rozdiel od toho, čo tvrdí Parlament – nejde o všeobecný účel, ale o účel konkrétne spojený s osobitnými okolnosťami prejednávanej veci v zmysle článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725, ktorým je poznať konkrétne sumy, ktoré Parlament priznal I. Lagosovi počas dotknutého obdobia, a spôsob, akým I. Lagos v rámci výkonu svojho poslaneckého mandátu použil príspevky, ktoré mu Parlament vyplatil.
- 43 Treba totiž spresniť, že skutkové okolnosti, ktoré sú základom prejednávanej veci, majú skutočne úplne výnimočnú povahu, keďže sa týkajú člena Parlamentu, ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní trinástich rokov a ôsmich mesiacov, ktorý je vo výkone trestu a bol tiež odsúdený na zaplatenie pokuty, najmä za spáchanie závažných trestných činov, konkrétne príslušnosti k zločineckej skupine a jej riadenia. Napriek tomuto odsúdeniu, a dokonca aj po zatknutí a nástupe do výkonu trestu, však I. Lagos zostal poslancom Parlamentu, a teda naďalej poberal príspevky zodpovedajúce výkonu tejto funkcie. Konkrétne v tejto súvislosti sa skutočnosť, že žalobcovia sa mohli snažiť zistiť, na aký účel a na aké miesta I. Lagos počas dotknutého obdobia uskutočňoval cesty, ktorých výdavky boli nahradené Parlamentom, musí považovať za legitímnu.
- 44 Za osobitných okolností prejednávanej veci preto cieľ, ktorý spočíva v poznaní konkrétnych súm, ktoré Parlament priznal I. Lagosovi počas dotknutého obdobia, a spôsobu, akým boli tieto sumy použité, na účely uľahčenia verejnej kontroly a dosiahnutia väčšej zodpovednosti vo vzťahu k prístupu I. Lagosa k verejným zdrojom, a teda na účely prispenia k transparentnosti, pokiaľ ide o spôsob, akým sa vynakladajú peniaze daňovníkov, sa musí považovať za konkrétny účel vo verejnom záujme v zmysle článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725. Parlament teda v napadnutom rozhodnutí nesprávne odmietol uznať takýto účel za konkrétny účel vo verejnom záujme.

b) O nevyhnutnosti poskytnutia osobných údajov

- 45 Vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 27 vyššie treba okrem toho analyzovať, či žalobcovia preukázali nevyhnutnosť poskytnutia osobných údajov. Je teda potrebné overiť, či poskytnutie požadovaných údajov bolo jednak najvhodnejším opatrením spomedzi ostatných možných opatrení na dosiahnutie konkrétneho účelu vo verejnom záujme sledovaného žalobcami a jednak či bolo primerané tomuto cieľu.
- 46 V tejto súvislosti treba najprv preskúmať, či sa žalobcom podarilo preukázať nevyhnutnosť poskytnutia osobných údajov týkajúcich sa I. Lagosa uvedených v sporných dokumentoch. Nevyhnutnosť poskytnutia osobných údajov týkajúcich sa akreditovaných a miestnych asistentov I. Lagosa, uvedených v sporných dokumentoch, bude preskúmaná v bodoch 66 až 79 nižšie.

1) O nevyhnutnosti poskytnutia dotknutých osobných údajov, pokiaľ ide o I. Lagosa

- 47 Na jednej strane sa Parlament v podstate domnieva, že informácie o finančných a sociálnych nárokoch poslancov sú už verejne dostupné a že takto dostupné informácie predstavujú vhodnejšie opatrenie na dosiahnutie sledovaného cieľa než poskytnutie osobných údajov týkajúcich sa I. Lagosa. Na druhej strane sa Parlament domnieva, že interné a externé kontroly týkajúce sa finančných a sociálnych nárokov jeho členov a výdavkov vzniknutých v súvislosti s týmito nárokmi sú vhodnejšie na účely kontroly zákonnosti a správneho použitia súm, ktoré Parlament vyplatil I. Lagosovi, než zverejnenie osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.

i) O tvrdení, že informácie o finančných a sociálnych nárokoch poslancov sú už verejne prístupné

- 48 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého informácie o finančných a sociálnych nárokoch poslancov už sú verejne prístupné, treba v prvom rade pripomenúť, že podľa judikatúry sa právo na prístup verejnosti zakotvené v nariadení č. 1049/2001 vzťahuje len na dokumenty inštitúcií, ktoré tieto inštitúcie skutočne majú, keďže toto právo sa nemôže vzťahovať na dokumenty, ktoré inštitúcie nemajú alebo ktoré neexistujú (pozri rozsudok z 25. septembra 2018, Psara a i./Parlament, T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602, bod 27 a citovanú judikatúru).
- 49 Z článkov 25 a 26 rozhodnutia 2009/C 159/01 vyplýva, že členovia Parlamentu dostávajú mesačne paušálny príspevok na všeobecné výdavky na základe jedinej žiadosti podanej na začiatku ich funkčného obdobia.
- 50 Vzhľadom na paušálnu povahu príspevku na všeobecné výdavky Parlament nemá k dispozícii nijaký dokument, ktorý by z vecného alebo časového hľadiska podrobne špecifikoval používanie uvedeného príspevku jeho členmi, ako to potvrdil na pojednávaní.
- 51 V druhom rade treba uviesť, že príspevok stanovený v článku 10 štatútu poslancov, ktorý predstavuje mesačný plat poslancov, sa im tiež vypláca automaticky. Parlament teda nemá k dispozícii žiadny dokument, ktorý špecifikoval používanie tohto príspevku jeho členmi.
- 52 V treťom rade treba konštatovať, že informácie uvedené v dokumentoch, ktoré má Parlament a ktoré sa týkajú príspevku na všeobecné výdavky a príspevku stanoveného v článku 10 štatútu poslancov, sú voľne a bezplatne prístupné verejnosti, keďže sú dostupné na internetovej stránke Parlamentu, ako Parlament zdôraznil v napadnutom rozhodnutí (pozri poznámku pod čiarou 19 napadnutého rozhodnutia) a potvrdil na pojednávaní.

- 53 Na internetovej stránke Parlamentu je totiž možné nájsť podrobné a presné informácie o mesačnej sume, ktorú dostávajú všetci poslanci po odpočítaní európskej dane a odvodov na sociálne zabezpečenie z titulu uvedeného príspevku stanoveného v článku 10 štatútu, ide teda o rovnakú odmenu, ktorú dostávajú všetci poslanci. Možno tam nájsť aj presnú paušálnu sumu príspevku na všeobecné výdavky poskytovaného poslancom. Tieto informácie teda umožňovali žalobcom získať potrebné a primerané informácie o presných výškach súm, ktoré boli z tohto dôvodu mesačne vyplácané I. Lagosovi.
- 54 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o príspevok stanovený v článku 10 štatútu poslancov, ako aj o príspevok na všeobecné výdavky, možno sa domnievať, že zverejnenie dotknutých osobných údajov nie je najvhodnejším opatrením na dosiahnutie cieľa sledovaného žalobcami, keďže žalobcovia mali možnosť získať tieto údaje prostredníctvom prístupu na internetovú stránku Parlamentu.
- 55 Vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 27 vyššie sa teda žalobcom nepodarilo preukázať nevyhnutnosť takéhoto poskytnutia.
- 56 Situácia je odlišná, pokiaľ ide o náhradu cestovných výdavkov a vyplácanie diét poslancov, keďže informácie, ktoré sú v tejto súvislosti verejne dostupné na internetovej stránke Parlamentu, sa týkajú len pravidiel účinných na účely získania takéhoto príspevku, ako aj podmienok uplatňujúcich sa na náhradu cestovných výdavkov. Tieto výdavky a príspevky sa však vyplácajú len vtedy, ak poslanci podajú v tomto zmysle žiadosť útvarom Parlamentu, ku ktorej sú prípadne priložené podporné dokumenty.
- 57 Z toho na jednej strane vyplýva, že verejne dostupné informácie týkajúce sa cestovných výdavkov a diét neumožňujú poznať výšku súm, ktoré Parlament vyplatil I. Lagosovi pri výkone jeho mandátu poslanca počas dotknutého obdobia. Náhrada týchto súm totiž závisela od žiadostí, ktoré v tomto zmysle podal I. Lagos.
- 58 Na druhej strane ani verejne dostupné informácie týkajúce sa cestovných výdavkov a diét neumožňujú zistiť, aký bol účel cesty, miesto určenia alebo trasa, ktorú absolvoval I. Lagos. Ako však tvrdia žalobcovia, poskytnutie dotknutých osobných údajov, pokiaľ ide o cestovné výdavky a diéty, by verejnosti umožnilo prístup k týmto informáciám.
- 59 Prístup k týmto dokumentom môže byť pre žalobcov relevantný, keďže umožňujú oboznámiť sa s činnosťou I. Lagosa počas dotknutého obdobia, keďže je známe, že vtedy bol odsúdený, ale ešte nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody, a teda môžu poskytnúť informácie o možnom použití verejných finančných prostriedkov pri prípadných nezákonných činnostiach, ktoré mohol I. Lagos počas svojich ciest vykonávať, aj keď tieto dokumenty neobsahovali presné údaje o spôsobe, akým poslanec vynaložil pridelené sumy.
- 60 Z toho vyplýva, že za osobitných okolností prejednávanej veci zverejnenie dotknutých osobných údajov týkajúcich sa dokladov o cestovných výdavkoch a diétach I. Lagosa je vhodnejším opatrením na dosiahnutie cieľa sledovaného žalobcami než prístup k informáciám, ktoré sú už verejne dostupné.

ii) O tvrdení, že interné a externé kontroly existujúce v Parlamente sú vhodnejšie na kontrolu zákonnosti a správneho použitia súm, ktoré Parlament vyplatil I. Lagosovi, než zverejnenie osobných údajov

- 61 Pokiaľ ide o tvrdenie, že interné a externé kontroly existujúce v Parlamente sú vhodnejšie na kontrolu zákonnosti a správneho použitia súm, ktoré Parlament vyplatil I. Lagosovi, treba konštatovať, že cieľom predmetných kontrol je v podstate posúdiť súlad uskutočnených platieb s účinnou právnou úpravou.
- 62 Bez ohľadu na to, či bola táto právna úprava dodržaná, je však záujmom uvádzaným žalobcami umožniť verejnosti oboznámiť sa s konkrétnymi výškami súm, ktoré Parlament priznal I. Lagosovi počas dotknutého obdobia, a so spôsobom, akým boli tieto sumy použité, s cieľom uľahčiť verejnú kontrolu a dosiahnuť väčšiu zodpovednosť vzhľadom na osobitnú situáciu I. Lagosa.
- 63 Tieto interné a externé kontroly neumožňujú dosiahnuť konkrétny účel vo verejnom záujme, na ktorý sa odvolávajú žalobcovia pri odôvodnení poskytnutia požadovaných dokumentov. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Parlament, teda tieto kontroly nemožno považovať za vhodnejšie než poskytnutie osobných údajov týkajúcich sa I. Lagosa.
- 64 Za osobitných okolností prejednávanej veci sa preto treba domnievať, že poskytnutie osobných údajov uvedených v dokumentoch týkajúcich sa náhrady cestovných výdavkov a diét, ktoré dostal I. Lagos, predstavuje vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 27 vyššie opatrenie nevyhnutné na dosiahnutie konkrétneho účelu vo verejnom záujme, na ktorý sa žalobcovia odvolávajú pri odôvodnení poskytnutia dotknutých osobných údajov.
- 65 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že Parlament sa nesprávne domnieval, že pokiaľ ide o dokumenty týkajúce sa náhrady cestovných výdavkov a diét, ktoré dostal I. Lagos, si žalobcovia nesplnili povinnosť, stanovenú v článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725, preukázať nevyhnutnosť poskytnutia osobných údajov na konkrétny účel vo verejnom záujme.

2) O nevyhnutnosti poskytnutia dotknutých osobných údajov, pokiaľ ide o akreditovaných a miestnych asistentov I. Lagosa

- 66 Parlament tvrdí, že akreditovaní a miestni poslaneckí asistenti I. Lagosa nevykonávajú verejné funkcie. Parlament tak v napadnutom rozhodnutí subsidiárne v rámci vyváženia rôznych protichodných záujmov vylúčil primeranosť požadovaného poskytnutia osobných údajov týkajúcich sa uvedených asistentov poslanca.
- 67 Článok 21 ods. 1 štatútu poslancov stanovuje, že poslanci si slobodne vyberajú osobných spolupracovníkov.
- 68 Podľa článku 21 ods. 2 štatútu poslancov Parlament nahradí výdavky skutočne vynaložené z dôvodu zamestnávania osobných spolupracovníkov poslancov, zatiaľ čo článok 21 ods. 3 tohto štatútu spresňuje, že Parlament stanovuje podmienky výkonu tohto práva.
- 69 Podmienky týkajúce sa náhrady výdavkov na poslaneckých asistentov sú následne vymedzené vykonávacími pravidlami. Konkrétne článok 33 rozhodnutia 2009/C 159/01 stanovuje obmedzenie mesačných výdavkov, ktoré môže v tejto súvislosti Parlament nahradiť.

Mechanizmus náhrady výdavkov na poslaneckých asistentov sa spúšťa tým, že poslanec predloží administratívne svoju žiadosť o náhradu spolu so zmluvou uzavretou s asistentom, ktorá stanovuje jeho úlohy.

- 70 Z toho vyplýva, že tieto výdavky týkajúce sa poslaneckých asistentov sú spojené s výkonom mandátu poslanca, aj keď ide o výdavky, ktoré platí priamo Parlament.
- 71 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že – ako bolo pripomenuté v bode 41 vyššie – sprístupnením predmetných dokumentov sa žalobcovia usilovali získať informácie umožňujúce pochopiť, či sumy pridelené I. Lagosovi, vrátane súm týkajúcich sa výdavkov na poslaneckých asistentov, priamo alebo nepriamo prispeli k financovaniu alebo páchaniu trestnej alebo nezákonnej činnosti, ktorú vykonával. Ako totiž tvrdia žalobcovia v bode 66 žaloby, prístup k dokumentom obsahujúcim informácie o asistentoch I. Lagosa bol požadovaný len na účely získania informácií o úlohe, ktorú zohrával.
- 72 Pokiaľ ide o platy poslaneckých asistentov, vyplácajú sa im bez ohľadu na ich konkrétne činnosti v rámci asistentskej výpomoci I. Lagosovi. Predloženie dokumentov týkajúcich sa vyplácania týchto miezd preto nemôže žalobcom poskytnúť informácie o prípadnom priamom alebo nepriamom zapojení do financovania alebo páchania trestnej činnosti, ktorej sa dopustil I. Lagos.
- 73 Vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 27 vyššie sa teda žalobcom nepodarilo preukázať nevyhnutnosť takéhoto poskytnutia.
- 74 Naproti tomu, keďže výdavky na cesty poslaneckých asistentov I. Lagosa sú úzko spojené s jeho činnosťami a aj keď títo asistenti nie sú vo verejnej funkcii, nemožno vylúčiť, že tieto výdavky by mohli poskytnúť informácie o prípadnom, hoci aj nepriamom vzťahu k nezákonným činnostiam, ktoré mal vykonávať I. Lagos. Tieto cesty sa totiž uskutočňujú na žiadosť poslanca a môžu poskytnúť informácie o ich predmete a lokalizácii, ako aj o použitej trase, čo by mohlo byť spojené s prípadnými nezákonnými činnosťami I. Lagosa.
- 75 Takéto poskytnutie teda predstavuje primerané opatrenie na dosiahnutie cieľa uvádzaného žalobcami pri odôvodnení poskytnutia dotknutých osobných údajov.
- 76 Okrem toho treba konštatovať, že Parlament netvrdil, že by informácie o sumách vyplatených poslaneckým asistentom z titulu náhrady cestovných výdavkov boli verejne dostupné. Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o dokumenty týkajúce sa náhrady cestovných výdavkov asistentov I. Lagosa, požadované poskytnutie je najvhodnejším prostriedkom na dosiahnutie cieľa uvádzaného žalobcami.
- 77 V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že interné a externé kontroly existujúce v Parlamente neumožňujú dosiahnuť konkrétny účel vo verejnom záujme uvádzaný žalobcami pri odôvodnení poskytnutia požadovaných dokumentov (pozri bod 63 vyššie) vrátane dokumentov týkajúcich sa cestovných výdavkov poslaneckých asistentov I. Lagosa. Podobne ako bolo konštatované v bode 63 vyššie, pokiaľ ide o I. Lagosa, tieto kontroly nemožno považovať za vhodnejšie než poskytnutie osobných údajov týkajúcich sa jeho poslaneckých asistentov.
- 78 Za osobitných okolností prejednávanej veci preto poskytnutie osobných údajov uvedených v dokumentoch týkajúcich sa náhrady cestovných výdavkov poslaneckých asistentov I. Lagosa predstavuje vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 27 vyššie nevyhnutné opatrenie na splnenie cieľa uvádzaného žalobcami pri odôvodnení poskytnutia dotknutých osobných údajov.

79 Z uvedeného vyplýva, že Parlament sa nesprávne domnieval, že pokiaľ ide o dokumenty týkajúce sa náhrad cestovných výdavkov, ktoré dostali asistenti I. Lagosa, si žalobcovia nesplnili povinnosť, stanovenú v článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725, preukázať nevyhnutnosť poskytnutia osobných údajov na konkrétny účel vo verejnom záujme.

2. O druhej časti založenej na neprítomnosti neprímeraného zásahu do oprávnených záujmov osoby dotknutej požadovaným poskytnutím

80 V druhej časti prvého žalobného dôvodu sa žalobcovia v podstate domnievajú, že Parlament nesprávne dospel k záveru, že po tom, čo subsidiárne zväžil rôzne protichodné záujmy v zmysle článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725, bolo vzhľadom na legitímne záujmy I. Lagosa a jeho asistentov neprímerané poskytnúť dotknuté osobné údaje.

81 Parlament nesúhlasí s tvrdeniami žalobcov.

82 V prvom rade sa Parlament domnieva, že tieto tvrdenia sú neúčinné. Domnieva sa, že vzhľadom na to, že požiadavky týkajúce sa poskytnutia osobných údajov vyplývajúce z článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725 majú kumulatívnu povahu, by sa výnimka týkajúca sa ochrany súkromia a integrity jednotlivca, stanovená v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, mala uplatniť, pokiaľ adresát – ako v prejednávanej veci – nepreukáže, že poskytnutie požadovaných osobných údajov je nevyhnutné vzhľadom na konkrétny cieľ vo verejnom záujme. V dôsledku toho podľa Parlamentu prípadné pochybenie v úvahách uvedených subsidiárne, pokiaľ ide o oprávnené záujmy I. Lagosa a jeho asistentov, ako aj neprímeranú povahu poskytnutia informácií, nemôže mať vplyv na napadnuté rozhodnutie.

83 V druhom rade sa Parlament domnieva, že tvrdenia žalobcov sú v každom prípade nedôvodné.

84 Parlament sa v podstate domnieva, že v napadnutom rozhodnutí identifikoval oprávnené záujmy dotknutých osôb, ktoré by mohli byť poškodené zverejnením osobných údajov, ktoré sa ich týkajú. Čo sa týka I. Lagosa, ide na jednej strane o slobodný výkon mandátu poslanca Parlamentu, ktorý zahŕňa najmä slobodu stretávať sa s osobami podľa svojho vlastného výberu, slobodu zúčastňovať sa na schôdzach, konferenciách a oficiálnych činnostiach, byť informovaný na účely rozpravy a hlasovania v Parlamente, ako aj právo požiadať o výpomoc, vybrať si personál, voľne stanoviť ich platy v určitých medziach a vyslať ich na služobnú cestu. Parlament sa domnieva, že zverejnenie osobných údajov týkajúcich sa výkonu mandátu I. Lagosa, vrátane miesta jeho bydliska, by verejnosti umožnilo sledovanie a profilovanie poslanca a jeho asistentov, čo by narušilo slobodný výkon jeho mandátu.

85 Na druhej strane podľa Parlamentu by zverejnenie dotknutých osobných údajov v rozsahu, v akom sa vzťahuje na opakujúcu sa činnosť poslanca, mohlo tiež predstavovať riziko pre bezpečnosť I. Lagosa.

86 Pokiaľ ide o asistentov I. Lagosa, Parlament sa domnieval, že nevykonávajú verejné funkcie, a preto majú legitímny záujem na ochrane svojich osobných údajov.

87 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pokiaľ ide o článok 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001, judikatúra vyžaduje, aby po preukázaní nevyhnutnosti poskytnutia osobných údajov inštitúcia alebo orgán Únie, ktorým bola predložená žiadosť o prístup k dokumentom obsahujúcim takéto údaje, zväžili rôzne záujmy dotknutých účastníkov konania a overili, či neexistuje dôvod domnievať sa, že týmto poskytnutím môžu byť narušené legitímne záujmy dotknutých osôb

(pozri rozsudok z 15. júla 2015, Dennekamp/Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, bod 116 a citovanú judikatúru). Táto judikatúra sa analogicky uplatňuje na prejednávajúcu vec, hoci článok 8 písm. b) nariadenia č. 45/2001 bol medzičasom nahradený článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725. Toto posledné uvedené ustanovenie, ktorého obsah je pripomenutý v bode 25 vyššie, totiž v rámci skúmania žiadosti o poskytnutie osobných údajov tiež ukladá povinnosť preukázateľným spôsobom vyvážiť rôzne protichodné záujmy.

- 88 V prejednávanej veci je teda potrebné posúdiť, či Parlament overil, či existovali dôvody domnievať sa, že predmetné poskytnutie by mohlo narušiť legitímne záujmy I. Lagosa a jeho asistentov, a v takom prípade či táto inštitúcia preukázateľne zvažila rôzne protichodné záujmy s cieľom posúdiť primeranosť poskytnutia dotknutých osobných údajov.
- 89 Treba teda preskúmať, či sa Parlament správne domnieval, že poskytnutie osobných údajov uvedených v predmetných dokumentoch by nebolo primerané v zmysle článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725 v spojení s odsekom 3 tohto článku, keďže oprávnené záujmy I. Lagosa a jeho asistentov prevažovali nad záujmami uvedenými žalobcami.
- 90 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o prvé tvrdenie Parlamentu týkajúce sa I. Lagosa, a to záujem chrániť slobodný výkon mandátu poslanca, treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 1 štatútu poslancov sú poslanci slobodní a nezávislí. Túto základnú záruku, ktorá sa spája s mandátom poslancov, ktorí sú zástupcami občanov Únie zvolenými vo všeobecných voľbách, Parlament správne zohľadnil pri zvážení záujmov, ktoré bol povinný vykonať. Ako však v prejednávanej veci vyplýva z bodov 56 až 60 vyššie, treba v rámci tejto časti preskúmať žiadosť o prístup k sporným dokumentom len v rozsahu, v akom sa týka informácií týkajúcich sa náhrad cestovných výdavkov a diét, ktoré poberá I. Lagos. V tejto súvislosti treba konštatovať, že vedomosť verejnosti o takýchto cestách nie je takej povahy, že by nejakým spôsobom obmedzovala slobodný výkon mandátu I. Lagosa, najmä pokiaľ ide o cesty, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o prístup v prejednávanej veci, z ktorých všetky sa odohrali v minulosti. Zverejnenie miest, do ktorých I. Lagos vycestoval počas dotknutého obdobia, totiž nemôže ovplyvniť podmienky, za ktorých počas tohto obdobia vykonával svoj mandát poslanca. Okrem toho, pokiaľ ide o cesty I. Lagosa v rámci podujatí verejného charakteru, ako je jeho účasť na stretnutiach alebo verejných oslavách, zverejnenie dokumentov týkajúcich sa náhrady cestovných výdavkov a diét, ktoré dostal I. Lagos za takéto činnosti, nemožno považovať za neprimerané. Okrem toho nebolo preukázané, akým spôsobom by zverejnenie informácií o uskutočnených cestách mohlo ovplyvniť slobodný výkon mandátu európskeho poslanca. Toto tvrdenie Parlamentu sa teda musí odmietnuť.
- 91 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie uvedené Parlamentom týkajúce sa I. Lagosa, a to záujem zaručiť jeho bezpečnosť, pokiaľ ide o dokumenty odkazujúce na diéty a náhrady cestovných výdavkov vyplatené v minulosti, bezpečnosť dotknutého poslanca už v zásade nemožno považovať za ohrozenú poskytnutím dotknutých osobných údajov, keďže ide o cesty, ktoré boli v okamihu podania žiadosti žalobcov už skončené. Je pravda, že zverejnenie miesta opakovaných ciest I. Lagosa, najmä do súkromného bydliska v Grécku, by mohlo byť ohrozujúce pre jeho bezpečnosť, najmä ak by bola súkromná adresa dotknutej osoby uvedená v dokumentoch, ku ktorým by bol povolený prístup. Parlamentu však prislúcha, aby pri zvážení záujmov poskytol prístup k informáciám nevyhnutným na dosiahnutie sledovaného účelu vo verejnom záujme a zároveň zabezpečil ochranu osobných údajov nevyhnutnú pre bezpečnosť I. Lagosa. Okrem toho, pokiaľ ide o otázku, či by bezpečnosť I. Lagosa mohla byť ohrozená pri budúcich cestách pri výkone jeho mandátu poslanca, stačí pripomenúť, že vzhľadom na to, že I. Lagos nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, nemohol v deň prijatia napadnutého rozhodnutia cestovať

a nemôže cestovať ani v deň vyhlásenia tohto rozsudku. V dôsledku toho nevzniká otázka jeho bezpečnosti pri takýchto hypotetických cestách. Vzhľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci treba toto tvrdenie, ktoré Parlament navyše dostatočne nepodložil, tiež zamietnuť.

- 92 Navyše treba pripomenúť, že I. Lagos bol odsúdený na vysoký trest odňatia slobody za závažné trestné činy členstva v zločineckej skupine a jej riadenia. Okrem toho, ako bolo konštatované v rámci analýzy prvej časti tohto prvého žalobného dôvodu, cieľom uvádzaným žalobcami na preukázanie nevyhnutnosti poskytnutia predmetných dokumentov je poznať konkrétne sumy, ktoré Parlament priznal I. Lagosovi, týkajúce sa diét a náhrad cestovných výdavkov počas dotknutého obdobia, a spôsob, akým I. Lagos tieto sumy použil, a to na účely uľahčenia verejnej kontroly a dosiahnutia väčšej zodpovednosti, najmä vzhľadom na skutočnosť, že Parlament pokračoval vo vyplácaní súm I. Lagosovi napriek jeho odsúdeniu. Ako bolo uvedené v bode 59 vyššie, predmetné cesty sa uskutočnili v období, keď už bol I. Lagos odsúdený za závažné trestné činy, a teda bolo legitímne, aby žalobcovia mohli získať informácie o mieste určenia týchto ciest.
- 93 Preto riziká prípadného narušenia slobodného výkonu mandátu poslanca I. Lagosa a jeho bezpečnosti nie sú dostatočné na odôvodnenie odmietnutia zverejnenia dotknutých osobných údajov, vzhľadom na legitímny záujem žalobcov na takomto zverejnení za osobitných okolností prejednávanej veci.
- 94 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie uvedené Parlamentom týkajúce sa asistentov I. Lagosa, ktoré naznačuje, že títo asistenti majú legitímny záujem na ochrane svojich osobných údajov z dôvodu, že nevykonávajú verejné funkcie (pozri bod 86 vyššie), treba konštatovať, že – ako vyplýva z bodov 74 až 78 vyššie – hoci je pravda, že uvedení poslancekí asistenti nie sú držiteľmi verejného mandátu, nemožno vylúčiť, že poskytnutie osobných údajov uvedených v dokumentoch týkajúcich sa cestovných výdavkov uvedených asistentov by mohlo poskytnúť informácie o prípadnej, hoci aj nepriamej, spojitosti s trestnou alebo nezákonnou činnosťou, ktorej sa dopustil I. Lagos.
- 95 Toto tvrdenie Parlamentu sa teda musí odmietnuť.
- 96 Preto je potrebné usudzovať, že Parlament sa nesprávne domnieval, že poskytnutie osobných údajov by narušilo oprávnené záujmy I. Lagosa a jeho asistentov, a že po zvážení rôznych protichodných záujmov nesprávne rozhodol, že takéto poskytnutie by nebolo primerané.
- 97 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že prvému žalobnému dôvodu založenému na porušení ustanovení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia 2018/1725 sa musí vyhovieť, pokiaľ ide o odmietnutie prístupu k dokumentom obsahujúcim jednak osobné údaje I. Lagosa týkajúce sa náhrad cestovných výdavkov a diét, ktoré mu vyplatil Parlament, a jednak osobné údaje poslancekých asistentov I. Lagosa týkajúce sa náhrad ich cestovných výdavkov, a v zostávajúcej časti musí byť prvý žalobný dôvod zamietnutý.

B. O druhom žalobnom dôvode, uvedenom subsidiárne, založenom na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001

- 98 Podľa žalobcov Parlament v napadnutom rozhodnutí nezohľadnil skutočnosť, že článok 4 ods. 6 uvedeného nariadenia vyžaduje aspoň čiastočné poskytnutie všetkých dokumentov, o ktoré išlo v ich žiadosti.

- 99 V prvom rade žalobcovia tvrdia, že je nepresné tvrdiť, ako to urobil Parlament v napadnutom rozhodnutí, že odstránenie osobných údajov uvedených v predmetných dokumentoch by tieto dokumenty zbavilo akejkoľvek užitočnosti. Žalobcovia tvrdia, že na rozdiel od okolností, ktoré viedli k rozsudku z 25. septembra 2018, Psara a i./Parlament (T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602), v ktorom išlo o žiadosť o získanie informácií o výdavkoch všetkých členov Parlamentu, sa ich žiadosť týkala jediného člena Parlamentu, a v dôsledku toho by prístupnosť týchto dokumentov nestratilo potrebný účinok odstránením osobných údajov.
- 100 V druhom rade sa žalobcovia domnievajú, že Parlament v napadnutom rozhodnutí nesprávne tvrdil, že prístup k predmetným dokumentom by nezaručil primeranú ochranu súkromia a integrity jednotlivca, keďže predmet žiadosti spája každý uvedený dokument s I. Lagosom. Žalobcovia sa domnievajú, že odstránenie osobných informácií týkajúcich sa I. Lagosa a jeho asistentov by dostatočne ochránilo ich súkromie a súčasne vyhovel konkrétnemu záujmu na zverejnení.
- 101 Parlament nesúhlasí s týmito tvrdeniami. Okrem toho tvrdí, že tvrdenia žalobcov sú oneskorené, pretože boli po prvýkrát predložené v štádiu repliky, a preto sú neprípustné.
- 102 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že – ako bolo konštatované v bode 97 vyššie – prvému žalobnému dôvodu sa čiastočne vyhovel, pokiaľ ide o odmietnutie prístupu k dokumentom obsahujúcim jednak osobné údaje I. Lagosa týkajúce sa náhrad cestovných výdavkov a diét, ktoré mu vyplatil Parlament, a jednak osobné údaje poslaneckých parlamentných asistentov I. Lagosa týkajúce sa náhrad ich cestovných výdavkov. V dôsledku toho nie je v tejto súvislosti potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod, ktorý sa týka len prípadného čiastočného oznámenia takýchto dokumentov na základe článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.
- 103 V druhom rade, ako bolo uvedené v bode 97 vyššie, prvý žalobný dôvod bol zamietnutý v rozsahu, v akom sa týkal odmietnutia prístupu jednak k dokumentom týkajúcim sa výšky súm, ktoré I. Lagos dostal ako príspevok stanovený v článku 10 štatútu poslancov aj ako príspevok na všeobecné výdavky, a jednak k dokumentom týkajúcim sa plátov akreditovaných a miestnych asistentov I. Lagosa. Treba teda preskúmať, či podľa článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 bol Parlament povinný poskytnúť čiastočný prístup k týmto dokumentom po vymazaní akýchkoľvek osobných údajov.
- 104 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Parlament v napadnutom rozhodnutí na jednej strane tvrdil, že utajenie osobných údajov v predmetných dokumentoch by nezaručilo primeranú ochranu súkromia a integrity jednotlivca, keďže predmet žiadosti spája všetky uvedené dokumenty s I. Lagosom a jeho poslaneckými asistentmi. Parlament sa na druhej strane domnieval, že zverejnenie verzie požadovaných dokumentov po vymazaní všetkých osobných údajov by vzhľadom na cieľ sledovaný žalobcami v ich žiadosti o prístup zbavilo prístup k týmto dokumentom akéhokoľvek potrebného účinku.
- 105 Pokiaľ však ide na jednej strane o dokumenty týkajúce sa výšky súm vyplatených I. Lagosovi ako príspevok stanovený v článku 10 štatútu poslancov a príspevok na všeobecné výdavky, ako bolo konštatované v bode 55 vyššie, žalobcom sa nepodarilo preukázať nevyhnutnosť takéhoto poskytnutia, keďže údaje, ktoré hľadali, mali možnosť získať pripojením sa na internetovú stránku Parlamentu.

- 106 Keďže tieto dokumenty nie sú nevyhnutné na dosiahnutie účelu uvádzaného žalobcami s cieľom podložiť ich žiadosť o prístup k dokumentom, poskytnutie takýchto dokumentov po vymazaní všetkých osobných údajov by vzhľadom na uvedený účel sledovaný žalobcami v ich žiadosti o prístup nemalo žiadny potrebný účinok. Takýto čiastočný prístup by totiž žalobcom neumožnil získať viac informácií, než sú tie, ktoré mohli nájsť na internetovej stránke Parlamentu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. septembra 2018, Psara a i./Parlament, T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602, bod 126).
- 107 Na druhej strane, pokiaľ ide o dokumenty týkajúce sa platov akreditovaných a miestnych asistentov I. Lagosa, treba pripomenúť, že – ako bolo konštatované v bode 72 vyššie – poskytnutie osobných údajov uvedených v týchto dokumentoch nemôže žalobcom poskytnúť informácie o prípadnom priamom alebo nepriamom zapojení dotknutých súm do financovania alebo páchania trestnej činnosti, ktorej sa dopustil I. Lagos. Preto bol v bode 73 vyššie vyvodený záver, že žalobcom sa nepodarilo preukázať nevyhnutnosť takéhoto poskytnutia.
- 108 Z toho *a fortiori* vyplýva, že ani poskytnutie takýchto dokumentov po vymazaní akýchkoľvek osobných údajov by žalobcom neumožnilo získať informácie vzhľadom na uvedený účel sledovaný ich žiadosťou o prístup. Takéto poskytnutie by teda nemalo žiadny potrebný účinok vzhľadom na účel sledovaný žalobcami.
- 109 Z toho vyplýva, že Parlament nebol povinný poskytnúť čiastočný prístup k dokumentom uvedeným v bode 103 vyššie.
- 110 Druhý žalobný dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný bez toho, aby bolo nevyhnutné rozhodnúť o ostatných tvrdeniach uvedených v tejto súvislosti Parlamentom, alebo o prípustnosti niektorých tvrdení uvádzaných žalobcami, ktoré Parlament spochybnil.
- 111 Nesprávne posúdenia konštatované v bodoch 65, 78 a 96 vyššie, pokiaľ ide o prístup k dokumentom obsahujúcim osobné údaje I. Lagosa týkajúce sa náhrad cestovných výdavkov a diét, ktoré mu vyplatil Parlament, ako aj k dokumentom obsahujúcim osobné údaje poslaneckých asistentov I. Lagosa týkajúce sa náhrad cestovných výdavkov, ktoré dostali, postačujú na odôvodnenie zrušenia napadnutého rozhodnutia.
- 112 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom Parlament zamietol prístup k dokumentom obsahujúcim osobné údaje I. Lagosa týkajúce sa náhrad cestovných výdavkov a diét, ktoré mu vyplatil Parlament, ako aj k dokumentom obsahujúcim osobné údaje poslaneckých asistentov I. Lagosa, ktoré sa týkajú náhrad cestovných výdavkov, ktoré dostali. V zostávajúcej časti sa žaloba musí zamietnuť.

IV. O trovách

- 113 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 114 Keďže Parlament v podstatnej časti nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi žalobcov.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Európskeho parlamentu č. A(2021) 10718C z 8. apríla 2022 sa zrušuje v rozsahu, v akom sa ním odmietol poskytnúť Luise Izuzquizaovej, Arnemu Semsrottovi a Stefanovi Wehrmeyerovi prístup na jednej strane k dokumentom týkajúcim sa náhrad cestovných výdavkov a diét, ktoré Parlament vyplatil Ioannisovi Lagosovi, a obsahujúcim jeho osobné údaje a na druhej strane k dokumentom týkajúcim sa náhrad cestovných výdavkov, ktoré Parlament vyplatil poslaneckým asistentom I. Lagosa, a obsahujúcim osobné údaje uvedených asistentov.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. Parlament je povinný nahradiť trovy konania.**

Van der Woude

da Silva Passos

Gervasoni

Póltorak

Pynnä

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. mája 2024.

Podpisy